

18 maig / 30 juliol 2006

TINGLADO 2

Moll de Costa. Tarragona

Horari

De dimarts a dissabte, de 10 a 13 h

i de 17 a 20 h

Diumenges i festius, d'11 a 14 h

Dilluns, tancat

Visites comentades

Diumenges de juny i juliol, 12 h

(excepte el 25 de juny)

Visites escolars

Amb reserva prèvia

al tel. 933 176 756

FotoTarragona Primavera 2006

mayte vieta

LA FRAGILITAT DEL MÓN. CENDRES

De la sèrie Cendres, 2004-2006

Ajuntament de
TARRAGONA

Port de Tarragona

Autoritat Portuària de Tarragona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Un dels poders més meravellosos de la música és que ens porta a llocs només vistos en somnis. Moltes de les fotografies de Mayte Vieta són aquests llocs. El que ens produeix un trasbals en aquestes fotografies no és la incongruència –que un prat sigui feroçment vermell, que el cel sigui negre i dur com de metall–, sinó que, com en els somnis, la realitat giri i, sense deixar de ser, es converteixi en símbol. És com si en l'escena es filtrés una llum que hi fos aliena, una llum que vingues d'una altra banda. La llum que arriba fins al somni a través de les parpelles i ens guia, de manera secreta i ferma, cap al despertar. En la sèrie *Cenizas* aquest camí és, realment, un passeig entre l'amor i la mort. L'amor és la bellesa, tot allò que floreix i batega, tot allò que ha de néixer. La mort és, per dir-ho així, el que apuntala la realitat de tot això, el que li confereix gruix i dimensió humana. Rellegeixo unes frases del poeta francès Christian Bobin: «El que constitueix un esdeveniment és el que és viu i el que és viu és el que no es protegeix de la seva pèrdua». No sé, és impossible saber-ho, si, en efecte, la bellesa és només propietat del que és fugaç. Impossible saber-ho, perquè no coneixem bellesa que no sigui fugissera. En realitat la bellesa és el rastre de la fugida d'allò que és cap al seu no-res. D'altra banda, que continuem parlant de bellesa a partir d'una obra d'art actual no deixa de resultar sorprenent, perquè semblava no haver sobreviscut al corró d'*ismes* i *postismes* de la modernitat. Però en aquest sentit els fets són inapel·lables: almenys de cara a la natura, continuem compartint col·lectivament una noció d'allò que és bell.

José María Parreño

De la sèrie *Cenizas*, 2004-2006